

Farkas József életműve

Farkas József (1914-1999),

református lelkipásztor kiemelkedő, sztár igehirdető volt. Népszerűségének titka abban állt, hogy emberi hangon, együtt érző módon tudta megszólítani az embert ott és abban a helyzetben, ami-
ben él. Figyelme mindig az új felé fordult. Már akkor témája volt a teremtet világ megőrzése, ami-
kor még senki nem beszélt környezetvédelemről, támogatta a nők egyenjogúságát és a fiatal tehet-
ségeket. Maga köré gyűjtötte a gondolkodó embereket, akikkel a Bibliáról, teológiáról, tudomány-
ról beszélgetett. Behatóan foglalkozott lélektannal is.

Sokan szerették, kevesen értették és még kevesebben értettek vele egyet, mert nem hagyományos,
papos szónoklatokat tartott. Ragyogóan fölépített beszédeiben modern történeteket és példákat
hozott, kihívó kérdésekkel provokálta hallgatóit. Ugyanakkor értett ahhoz, hogy egyszerűen fogal-
mazzon meg bonyolult igazságokat úgy, hogy a nem teológusok is értsék. Igénye volt, hogy meg-
ossza a felismeréseit és ütköztesse gondolatait másokéval. Mellette nem lehetett közömbösnek
maradni.

A legnehezebb területen, a Klauzál tér környékén (volt
gettó) alapított új egyházközséget a legnehezebb időben,
1948-ban. Először egy bérelt üzlethelyiséget használtak
templomként, majd a Gyulai Pál utcában kaptak helyet
egy gyülekezeti teremben. Mindig zsúfolásig megtelt a
Gyulai, ahogyan a tagok ma is nevezik a Klauzál téri Re-
formátus Egyházközség gyülekezeti központját. A vásár-
nap i istentisztelet után gyakran utó-összejevetelt tartott,
amelyen lehetett „visszabeszélni”, azaz hozzászólni a
prédikációhoz.

Halála napjáig hirdette az örömhírt az irgalmas Isten
szeretetéről. A karácsonyi istentisztelet előtt pár perccel
a lelkészi szobában állt meg a szíve.

Forrás: <https://tobbazelet.hu/farkas-jozsef/>